

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΔΗΛΟΣ

Εἰς τὴν Δῆλον ἐπανελήφθησαν αἱ ἀναστηλωτικαὶ ἐργασίαι κατὰ τὸ ἔτος 1969. Ἀνεστηλώθη τὸ περιστύλιον τῆς οἰκίας τοῦ Ἰνωποῦ (Πί ν. 359 α - β) συμφώνως πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κίονος παρὰ τοῦ Chamonnard, Délos VIII, πίν. 27. Τὰ σχέδια διὰ τὴν κατανομήν τῶν σπονδύλων καὶ τὴν συμπλήρωσιν ἐνὸς ἐλλείποντος εἰχον γίνεαι παρὰ τῆς ἀρχιτέκτονος δ. Ε. Μπουρνιᾶ. Ἐπίσης ἤρχισαν ἐργασίαι διὰ τὴν ἐπὶ βάθρων ἀνίδρυσιν δύο ἐκ τῶν παρὰ τὴν λίμνην λεόντων τῶν Ναξίων.

Εἰς τὸ Μουσεῖον ἐγιναν ὀλίγαι συμπληρωματικαὶ ἐργασίαι εἰς τὴν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίθενται τὰ ἀρχαῖα ἀγγεῖα καὶ πῆλινα.

ΘΗΡΑ

Εἰς τὸ ἀρχαῖκόν νεκροταφεῖον ἐπὶ τῆς ΒΑ. Σελλάδας συνεχίσθη ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, περὶ ἧς ἔκθεσις δημοσιεύεται εἰς τὰ Πρακτικά. Σύντομον σημεῖωμα βλ. εἰς τὸ Ἔργον 1969, σ. 164 κ.έ.

Ἡ ἔκθεσις εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Θήρας δι' ἀνεπάρκειαν χώρου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιλάβῃ μέγα μέρος τοῦ ὑλικοῦ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν, κυρίως τῶν ἐλληνιστικῶν καὶ ρωμαϊκῶν χρόνων. Πρὸς θεραπείαν τῆς ἐλλείψεως ὄργανώθη εἰς μίαν αἴθουσαν τῶν ὑπογείων δευτέρα ἔκθεσις, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὰ εἰς ὅλην τὴν ποικιλίαν τῶν τὰ εὐρήματα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν διὰ τὴν πληρεστέραν εἰκόνα τοῦ βίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαίας Θήρας (Πί ν. 360 α - γ).

ΜΗΛΟΣ

Ἡ ὄροφὴ τοῦ μεγάλου λαξευτοῦ θαλάμου, ὅστις ἀπεκαλύφθη πρό τινων ἐτῶν παρὰ τὴν Φυλακωπὴν¹, παρουσιάζουσα ρήγματα καὶ κινδυνεύουσα νὰ καταρρεύσῃ διὰ τὸ εὐθρυπτόν τοῦ ὑλικοῦ, εἶχεν ὑποστηριχθῆ προχείρως διὰ ξυλείας. Ἄλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν σοβαρώτερα μέτρα. Συμφώνως πρὸς μελέτην συνταχθεῖσαν παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἀναστηλώσεως ὅλη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ τάφου ἐκαλύφθη διὰ πλακὸς ἐκ σκυροδέματος καὶ ἀνοξειδώτου χάλυβος, ἀνευ οὐδενὸς ἐσωτερικοῦ ὑποστυλώματος, ὥστε ἡ ἐντύπωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ νὰ παραμείνῃ ἀναλλοίωτος (περὶ τῶν ἐργασιῶν, βλ. κατωτέρω σ. 434 κ.έ. ἔκθεσιν

τοῦ μηχανικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀναστηλώσεως Ἰορδ. Δημακοπούλου).

Ν. Σ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ τὰ 4 χλμ. ΝΑ. τοῦ Ἀδάμαντος, κατὰ τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Ἀδάμαντος - Ζεφυρίας, εἰς θέσιν Κάναβα, εὐρέθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1969 μέγας ὀξυπύθμενος ταφικὸς πίθος μετὰ καλύμματος, κείμενος ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ ἔχων τὸ στόμιον πρὸς ΝΔ., ἦτοι πρὸς τὴν θάλασσαν, ἧς ἀπειχε περὶ τὰ 20 μ. Περὶ τὰ 100 μ. πρὸς Β. τῆς ὡς ἄνω θέσεως εἶχον εὐρεθῆ τὸ 1964, κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν τῶν θεμελιῶν τοῦ ἐργοστασίου Καβάλλη, δύο ὀξυπύθμενοι ρωμαϊκοὶ ἀμφορεῖς.

Ὁ πίθος εὐρέθη εἰς βάθος 3 μ. περίπου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σημερινῆς ὁδοῦ. Ἐπρόκειτο ἐγγυτρισμὸς καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὀστών, οὐδὲν εὐρέθη. Λόγω τοῦ βάρους τοῦ ὑπερκειμένου χώματος ὁ πίθος εἶχεν ὑποστῆ ρωγμῆς καὶ οὕτω περισυνελέγη εἰς τεμάχια, δὲν κατέστη δὲ εἰσέτι δυνατόν νὰ συγκολληθῆ. Εἶχε συνολ. ὕψος περὶ τὸ 1.30 καὶ μεγ. διάμ. 0,85 μ. Ἐφερε τρεῖς πλαστικὰς ζώνας, ὕψ. 0,06 μ., περὶ τὸν ὄμον, τὴν κοιλίαν καὶ πρὸς τὴν βάσιν¹. Ἡ δευτέρα ταινία φέρει ἐκτύπους παραστάσεις σειρᾶς ἀρμάτων, ἡ τρίτη ἀνάγλυφον κόσμημα πλοχομοειδές. Τὸ στόμιον ἐκλείετο δι' ἀγγείου ἐν εἶδει ἀνεστραμμένης λεκάνης μετ' ἐπιπέδου βάσεως (Πί ν. 361 α).

Παρὰ τὸ στόμιον τοῦ πίθου ἐξωτερικῶς εἶχον ἐναποτεθῆ τρία μελαμβαφῆ ἀγγεῖα, μία κοτύλη, ὕψ. 0,10 καὶ διαμ. χεῖλ. 0,14 μ., εἰς ἀμφορίσκος, ὕψ. 0,142 καὶ διαμ. χεῖλ. 0,055 μ., καὶ μία τρίλοβος οἰνοχόη, ἔχουσα εἰς τὸ κάτω μέρος ἑδαφόχρωμον ζώνην, ὕψους μετὰ τῆς λαβῆς 0,208 μ. (Πί ν. 361 β - δ). Καὶ τὰ τρία ἀγγεῖα εἶναι ἐντοπίου ἐργαστηρίου, χρονολογοῦνται δὲ εἰς τὸ β' ἡμισυ τοῦ βου π.Χ. αἰ.². Ἀμφορίσκοι τοιοῦτου σχήματος, ἀλλὰ νεωτέρας ἐποχῆς, ἔχουν εὐρεθῆ καὶ ἄλλοτε ἐν Μήλω, εἰς γειτονικὴν περιοχὴν³.

ΚΙΤΩΛΟΣ

Κατὰ τὴ διάρκειαν τῶν χειμερινῶν τρικυμιῶν τὸ 1969, εἰς τὴν περιοχὴν Ἑλληνικά, θέσις Λίμνη, ἐναντι τῆς νησίδος Ἅγιος Ἀνδρέας, ἀπεκαλύφθησαν πάλιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἕτεροι ἐξ τάφοι, εἰς ἀπόστασιν 50 μ. περίπου ΝΔ. τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1964 ἀνασκαφέντων γεωμετρικῶν τάφων⁴.

Εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν (τάφος 7) περισυνελέγησαν

1. Πρβλ. ΑΔ 18 (1963) : Χρονικά, Πίν. 48 β καὶ 49 γ - δ.
2. Πρβλ. διὰ τὴν κοτύλην τὰς τοῦ τάφου 155 τῆς Κορίνθου, Corinth XIII, Πίν. 22.

3. ΑΔ 22 (1967) : Χρονικά, Πίν. 346 α.

4. ΑΔ 20 (1965) : Χρονικά, σ. 514, Πίν. 646.

1. ΑΔ 16 (1960) : Χρονικά, σ. 247.